

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010363
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6916010363.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného F. H. za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2016 o odvolaní obžalovaného F. H. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 103/2016 zo dňa 6. 10. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. H. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 103/2016 zo dňa 6. 10. 2016 bol obž. F. H. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že od presne nezistenej doby do 24. 2. 2016 do 20.15 h v Lučenci a na inom nezistenom mieste, od nezistenej osoby, zakúpil psychotropnú látku pod názvom „pervitín“, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení Zákona č. 260/1999 Z. z., ako aj presne nezistené množstvo liekov obsahujúcich látku klonazepam, ktorá je uvedená v III. skupine psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení Zákona č. 260/1999 Z. z., tieto látky prechoval pri sebe a v byte č. XXX na X. poschodí na N. V. v V. N. XXXX/XX za účelom ich následného predaja, kde pri osobnej prehliadke boli u obvineného nájdené veci stopa B1 - plastové vrečko o rozmeroch 3,8 x 4 cm s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,30 mg, ktorá obsahovala 23,2 % hmotnosti metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2-7 jednorazovým dávkam spôsobilým po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa, stopu B2 - plastové vrečko o rozmeroch 7,9 x 4 cm s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,67 mg, ktorá obsahovala 63,5 % hmotnosti metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 11-43 jednorazovým dávkam spôsobilým po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa, pri domovej prehliadke v byte na N. V. XXXX/XX v V. N. bola nájdená stopa A10 - 7 ks tabliet o hmotnosti 1,18 g s obsahom látky klonazepam, čo predstavuje 7 jednorazových dávok spôsobilých po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa, obvinený sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T 242/2010 zo dňa 04.11.2010 právoplatne odsúdený okrem iného aj za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol dňa 29. 10. 2014 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou troch rokov.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov, kde súčasne podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. prvostupňový súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu jedného roka a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému tiež ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že jednak prihladol v podstate k doznaniu obž. F. H., že drogy prechovával pre vlastnú potrebu, avšak súčasne poprel, že by drogy predával a tento tiež uviedol, že je dlhodobým konzumentom psychotropnej látky pod názvom pervitín, ktorý užíva 26 rokov. Ďalej v súvislosti s vinou obžalovaného poukazuje prvostupňový súd na výpoveď svedka M. V., taktiež na listinné dôkazy ako na znalecký posudok z odboru zdravotníctvo - odvetvie psychiatrie a znalecký posudok z odboru KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči. Z týchto znaleckých posudkov vyplýva jednak rozsah zaistej psychotropnej látky u obžalovaného, ktorá v prípade vecného dôkazu B1 zodpovedá dvom až 7 jednotlivým bežným dávkam a vecný dôkaz B2 zodpovedá 11 až 43 bežným jednotlivým dávkam a A10 zodpovedá 7 bežným jednotlivým dávkam, pričom na dôkaze na stope č. B2 bol zaistený i DNA profil, ktorý je zhodný s DNA profilom obžalovaného.

Vo vzťahu k trestu a uloženým ochranným opatreniam prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, kde naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec pod sp. zn. 3T 242/2010 zo dňa 4. 11. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. 11. 2010 pre rovnorodú trestnú činnosť mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom z výkonu tohto trestu bol odsúdený podmienčne prepustený dňa 29. 10. 2014 a to Okresným súdom Košice II. sp. zn. 0Pp 77/2014 so skúšobnou dobou na tri roky. V tejto súvislosti uvádza, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby, pričom u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to, že sa k spáchanej trestnej činnosti doznal a trestný čin úprimne oľutoval a rovnako tak bola zistená priťažujúca okolnosť u obžalovaného a to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. S poukazom na tieto závery potom obžalovanému ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to vo výmere 10 rokov, kde v súvislosti so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody prvostupňový súd taktiež konštatuje, že tohto zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko s poukazom na závažnosť trestného činu, ako i mieru narušenia páchatela, má za to, že v tomto ústave na výkon trestu bude jeho náprava lepšie zaručená. Rovnako tak prvostupňový súd obžalovanému uložil i obligatórne ochranný dohľad a v zmysle záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie, obžalovanému uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný a to prostredníctvom svojho obhajcu, kde v písomných dôvodoch svojho odvolania uvádza, že prechovával drogy iba pre vlastnú potrebu, čo dobrovoľne i priznal a svoje konanie i oľutoval, poprel však skutočnosť, že by jemu patrili tabletky, ktoré boli zaistené v byte, nakoľko nevie, či je sú tieto tabletky a ani komu patria. Ďalej poukazuje na výpoveď svedka V., ktorý pri každom svojom výsluchu, ako i konfrontácii, opisoval situáciu odovzdania drog inak s tým, že každá jeho výpoveď bola nedôveryhodná. Zdôraznil ďalej, že jeho denná spotreba drogy je 1 až 1,5 g, čo potvrdil i znalec pri výsluchu na hlavnom pojednávaní s tým, že takúto dennú dávku považuje za reálnu. Záverom svojho odvolania uvádza, že použitie trestnej sadzby stanovenej zákonom je, v jeho prípade neprimerane prísne. Vyslovuje názor, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje i trest kratšieho trvania, teda trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby s tým, že poukázal tiež na výpoveď znalca z odboru psychiatrie, ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že protitoxikomanické liečenie má u neho dobrú prognózu a šancu na úspech. Uvádza tiež, že bude musieť vykonať ešte nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 27 dní, ktorý mu bol podmienčne odložený z predchádzajúceho trestu a preto uložený trest vo výmere 10 rokov, podľa jeho názoru, by nespĺnil svoj účel. Domáha sa preto podaním odvolania aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. s tým, aby mu bol uložený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.

1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania krajský súd konštatuje, že právna kvalifikácia konania, ktorý ustálil prvostupňový súd a ktorú odôvodnil i v odôvodnení svojho rozsudku je správna a zodpovedá výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Zaistené množstvo drog u obžalovaného jednoznačne preukazuje záver prvostupňového súdu, že obžalovaný si neoprávnene kúpil a prechovával omamnú a psychotropnú látku a takýto čin spáchal, hoci bol za takýto čin odsúdený. Navyše krajský súd zdôrazňuje, že takéhoto činu sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Rovnako tak v súvislosti s uloženým trestom, ktorý bol obžalovanému uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, krajský súd konštatuje, že takto uložený trest zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi explicitne rozviedol aké pohľadujúce okolnosti a aké prirážajúce v prípade obžalovaného uznal, s týmito sa i krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a uložený trest na spodnej hranici na zákonom stanovenej trestnej sadzby považuje za zákonný a dôvodný.

V súvislosti s aplikáciou ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. je potrebné uviesť nasledovné:

Podľa cit. ustanovenia, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má zato, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu stanovenej týmto zákonom.

Z cit. ustanovenia je zrejmé, že pri aplikácii tohto inštitútu je potrebné zhodnotiť jednak okolnosti prípadu a taktiež i pomery páchatel'a.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil inkriminovanej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby z podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Navyše zo správy krajskej prokuratúry je zrejmé, že obžalovaný sa rovnorodej trestnej činnosti dopúšťal aj mimo územia SR, konkrétne v Maďarsku, kde Okresným súdom Šalgotarián pod sp. zn. 6B 122/2016/10 bol vydaný na obžalovaného zatýkací rozkaz dňa 30. 6. 2016 a to opäť v súvislosti s držbou a prechovávaním omamných a psychotropných látok. Navyše akcentujúc i výpoveď svedka M. V. na hlavnom pojednávaní, kde tento jednoznačne uviedol, že od obžalovaného prevzal psychotropnú látku, je zrejmé, že obžalovaný dáva túto zakázanú látku iným osobám. Rovnako tak osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, nedáva dostatočné garancie preto, že by znížením trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby bolo možné konštatovať, že i trest kratšieho trvania by splnil svoj prevýchočný účel a že by splnil i ďalšie úlohy účelu trestu tak, ako sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na horeuvedené dôvody, keďže senát krajského súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, považoval potom odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.